31994R3122

L 330/31 URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI 21.12.1994

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 3122/94
z dne 20. decembra 1994
o določitvi meril za analizo tveganja v zvezi s kmetijskimi proizvodi, za katere se dobijo izvozna nadomestila

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 386/90 z dne 12. februarja 1990 o opravljanju nadzora pri izvozu kmetijskih proizvodov, za katere se dobijo izvozna nadomestila ali drugi zneski [1], kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 163/94 [2], in zlasti člena 6 Uredbe,

ker drugi pododstavek člena 3(2) navedene uredbe določa, da se lahko stopnja 5 % za proizvodni sektor nadomesti s stopnjo 5 % za vse sektorje, če država članica uporabi sistem za izbiro proizvodov, ki jih je treba fizično pregledati, na podlagi analize tveganja, če se upošteva minimalna stopnja 2 %; ker se lahko stopnja natančnega preverjanja upravičeno zmanjša za proizvode, ki ne spadajo v Prilogo II;

ker je treba določiti merila za izbiranje v skladu s postopkom iz člena 6 Uredbe (EGS) št. 386/90;

ker je treba merila sprejeti do 1. januarja 1995, ker nova različica člena 3(2) Uredbe (EGS) št. 386/90 določa uporabo analize tveganja od zgoraj navedenega datuma;

ker strateški program Komisije proti goljufijam daje poseben pomen večji uporabi analize tveganja s poudarkom na uporabi baz podatkov; ker navedeni program poudarja sodelovanje med Komisijo in državami članicami ter določa, da je treba tako sodelovanje izvajati s kar največ zaupnosti;

ker so zgoraj navedeni ukrepi potrebni in ustrezni ter se morajo uporabljati enotno;

ker so ukrepi, predvideni s to uredbo, v skladu z mnenjem pristojnih upravljalnih odborov,

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Namen analize tveganja je omogočiti, da se fizični pregledi osredotočijo na tiste proizvode, posameznike in pravne osebe in sektorje, ki pomenijo največje tveganje. Zato bo analiza opredelila vpletena tveganja in ocenila njihovo raven, da bi omogočila izbiro blaga, ki ga je treba fizično pregledati.

Kadar v skladu z drugim pododstavkom člena 3(2) Uredbe (EGS) št. 386/90 države članice uporabijo analize tveganja, se lahko precej zanesejo na nekaj naslednjih meril pri izbiri izvoznih deklaracij za proizvode, ki jih je treba fizično pregledati:

1. za proizvode:
   - njihovo poreklo,
   - njihovo naravo,
   - njihove značilnosti, kar zadeva nomenklaturo za izvozna nadomestila,
   - njihovo vrednost,
   - njihov carinski status,
   - nevarnost napačnega tarifnega uvrščanja,
   - stopnjo izvoznega nadomestila glede tehničnih značilnosti in predložitve blaga (maščoba, voda, meso, vsebnost pepela, embalaža itd.),
   - njihovo novo upravičenost do izvoznega nadomestila,
   - njihovo količino,
   - analize predhodnih vzorcev,
   - zavezujoče tarifne informacije (ZTI);
2. za trgovino:
   - pogostnost,
   - pojav nenavadne trgovine in/ali razvoj nove trgovine,
   - spremembe trgovine;
3. za nomenklaturo za izvozna nadomestila:
   - stopnjo izvoznega nadomestila,
   - nomenklature, v zvezi s katerimi se plača večina izvoznih nadomestil,
   - nevarnosti napačnih stopenj izvoznih nadomestil glede tehničnih značilnosti in predložitve blaga (maščoba, voda, meso, vsebnost pepela, embalaža itd.);

[1] UL L 42, 16.2.1990, str. 6.
[2] UL št. L 24, 29. 1. 1994, str. 2.

4. za izvoznike:

   — njihov ugled in zanesljivost,

   — njihov finančni položaj,

   — pojavljanje novih izvoznikov,

   — izvoz, ki ni že na prvi pogled očitno ekonomsko upravičen,

   — prejšnje spore, zlasti primere goljufij;

5. za nepravilnosti:

   — odkrite ali osumljene v nekaterih proizvodnih sektorjih;

6. za uporabljene carinske postopke:

   — normalni carinski postopek,

   — poenostavljeni carinski postopek,

   — sprejetje izvozne deklaracije v skladu s členoma 790 in 791 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 [1];

7. za postopke za dodelitev izvoznih nadomestil:

   — predfinanciranje (za predelane ali nepredelane proizvode),

   — neposredni izvoz,

   — oskrbo.

Člen 2

Ob uporabi merila iz člena 1 pristojni organi zagotovijo spoštovanje poslovnih skrivnosti in zaupnosti vseh osebnih podatkov, do katerih pridejo ali s katerimi se seznanijo v kakršni koli obliki. Zlasti zagotovijo, da so taki podatki zavarovani enako kakor podobni podatki v skladu z njihovo nacionalno zakonodajo in ustreznimi določbami zakonodaje Skupnosti.

Taki podatki se ne smejo uporabiti za noben drug namen razen tistih iz te uredbe.

Člen 3

1. Države članice in Komisija na podlagi pridobljenih izkušenj skupaj ocenijo zanesljivost in ustreznost zgoraj navedenih meril, da bi po potrebi opravile kakršne koli potrebne prilagoditve sistemu in selektivnim parametrom, zato da bi bili fizični pregledi učinkovitejši in bolj osredotočeni.

2. Države članice uradno obvestijo Komisijo o:

— sprejetih ukrepih, vključno z navodili pristojnim državnim službam, za izvajanje sistema izbire na podlagi analize tveganja glede na merila iz odstavka 1,

— posameznih primerih, ki bi bili lahko zanimivi za druge države članice.

3. Države članice zagotovijo, da podatke o analizi tveganja usklajuje osrednji organ.

Člen 4

Kadar država članica uporabi sistem izbire na podlagi analize tveganja, se pri izračunu celotne stopnje 5 % za vse proizvodne sektorje ne upošteva odstotek fizičnega nadzora, opravljenega za proizvode, ki ne spadajo v Prilogo II. V tem primeru velja minimalna stopnja 2 % za vse proizvode, ki ne spadajo v Prilogo II.

Člen 5

Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Uporabljati se začne 1. januarja 1995 za izvozne deklaracije, ki so prejete od tega datuma.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. decembra 1994

Za Komisijo

René STEICHEN

Član Komisije

[1] UL L 253, 11.10.1993, str. 1.